

712

1822. Έγγραφον, τῆς 5 Αὐγ., τῶν «κοινῶν διοικητῶν τῆς νήσου Σαντορίνης»,
 πρὸς τοὺς Διοικητὰς Ὑδρας, ἐν 192, σ. 7–10.

«... ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ εἶδομεν ἀνελπίστως νὰ μᾶς διορίσωσιν Κριτήρια διάφορα, πρῶτα καὶ δεύτερα καὶ τρίτα καὶ πολλὰ ἄλλα καὶ βραμπακτίδας καί, ἐκτὸς τῶν Κριτήρων, Νοταρίους καὶ Γραμματικούς μὲ ἀδράς πληρωμάς, τόσον ὅπου σχεδὸν ὅλον τὸ Δέκατον τοῦ τόπου μας, δὲν ἔφτανεν ὅλο γιὰ νὰ πληρῶνεται αὐτοὶ οἱ Κριταὶ καὶ Γραμματικοί. Ταῦτα βλέπων ὁ κοινὸς λαός, χωρὶς κανέναν ὁδηγὸν ἐκινήθησαν λέγοντες, ὅτι δὲν δεχόμεθα τοιαῦτα ἀσυνήθιστα πράγματα... καὶ ἔβαλλαν ἐκλέγοντες ἄλλους διοικητὰς, κατὰ τὴν γνώμην τους, ὡσὰν ὅπου οἱ πρῶτοι, οἱ διορισθέντες ἀπὸ τοὺς Ἀρμοστὰς δὲν ἦσαν ἐκλελεγμένοι ἀπὸ τὸν λαόν, ἀλλ' ἀναμεταξύ των, ἀπὸ μερικοὺς καὶ σχεδὸν μόνους ἀπὸ τὴν θέλησιν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ ἐδῶ Ἐπαρχοῦ. Οἷτινες μ' ὅλον ὅπου εἶδον τὸ κίνημα τοῦ λαοῦ, πάλιν αὐτοὶ δὲν ἔπαυον καὶ σχεδὸν δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ διενεργῶσιν τὰ πρὸς καταδρομήν, μὲ τρόπους δολιότητος καὶ συκοφαντίας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς... γράφομεν πρὸς τὴν εὐγενεῖάν σας ταῦτα διὰ νὰ εἰδοποιηθῇτε τὴν ἀλήθειαν... ὡσὰν ὅπου ὁ λαός, εἶναι πολλὰ ἀγγιγμένος καὶ παραπονεμένος καὶ δυνατὰ ἐνζημιωμένος καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς πρώην διοικητὰς καὶ περισσοτέρως δὲ ἀπὸ τὸν ἑπαρχόν τους, τὸν ὅποιον ἐγγράφως τὸν εἰδοποίησεν ὁ λαὸς ὅλος, ὅτι δὲν τὸν γνωρίζουν ἑπαρχόν τους, ἀλλὰ νὰ τραβιχθῇ εἰς τὰ ἴδιά του καὶ ἀρκετὴ εἶναι ἡ πατρις μας νὰ διοικῇ τὸν ἑαυτὸν της, ἢ δὲ τιμιότης του δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ κουστοντίρῃ...».

713

1822. Φιρμάνιον περὶ τῶν προνομίων μ. Βερσίας,
 ἐν 133, σ. 75–78 καὶ ἐν 33, σ. 284–289.

714

1822. Ψήφισμα τοῦ Βουλευτικοῦ ὑπ' ἀριθ. 60,
 ἐν 24, τ. Α', σ. 89.

«Ὅλαι αἱ κρίσεις καὶ ἀποφάσεις, ὅσαι ἐγένοντο ἐν καιρῷ τῆς καταργηθείσης τουρκικῆς δυναστείας, κατὰ τὸ παρόν, νὰ μὴ θεωρῶνται, οὔτε διαφοραὶ περὶ τούτων νὰ εἶναι δεκταί, ἕως ὅτου νὰ διορισθῇ τὸ δικανικὸν Δικαστήριον καὶ νὰ ἐκδοθῇ ὁ περὶ τούτου νόμος».

715

1823. Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου, ἥτοι Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐν Ἀστρεὶ Β' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἐκ κεφ. 10 καὶ ἄρθρων 99, ἐν 228, τ. 2, σ. 125–159.

(«§ π'. Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα καὶ σοφώτερα μέλη τῆς Ἑλλάδος, ... διὰ νὰ συνθέσωσι Κώδικας... Ἀχρὶ δὲ τῆς κοινοποιήσεως τῶν εἰρημένων Κωδίκων, κατὰ μὲν τὰ Ἐγκληματικά καὶ Πολιτικά ἰσχύουσιν